

محوریت آیات و روایات در تبلیغ

جواد حاج حسینی

اشاره

در شماره پیشین مطالبی را در مورد «اهمیت و چرایی» محوریت آیات و روایات مطرح کردیم. در این قسمت می خواهیم چگونگی «پژوهش و تحقیق» در آیات و روایات را که یکی از سه فصل «راهکارهای عملی بیان آیات و روایات» است، بیان کنیم.

راهکارهای عملی بیان آیات و روایات

راهکارهای عملی بیان آیات و روایات را در سه فصل بیان می کنیم:

۱. پژوهش؛

۲. زمینه سازی برای بیان؛
 ۳. به کارگیری.
- پژوهش در آیات و روایات**
یکی از لذت‌بخش‌ترین کارهای انسان، مطالعه، تأمل، نکته‌برداری، بحث و گفتگو پیرامون آیات نورانی قرآن و سخنان گهربار پیشوایان دین است. علاوه بر اینکه تحقیق در آیات و روایات برای خود مبلغ، زیبا، جذاب و نشاط‌آور است، موجب هدایت افروزنده او می‌شود. و این امر، تأثیر بسزایی بر تربیت متربیان خواهد داشت.

۳. خود عنوان بحث برای مخاطب جذاب باشد.
۴. موضوع بحث، مورد نیاز مخاطب باشد؛ به گونه‌ای که سخن شما راه حل مناسبی برای رفع چالش‌های فکری، اعتقادی و رفتاری او باشد یا حداقل جوابی برای پرسش‌های او به حساب آید.
۵. ذهن مخاطب با بحث مطرح شده درگیر باشد؛ به این صورت که مخاطب احساس کند درباره آن حرفی برای گفتن دارد.
۶. عنوان مورد نظر با ابعاد مختلف زندگی مخاطب مرتبط باشد؛ یعنی وقتی مطالب بیان شد و اثر گذاشت، مخاطب از بعد روحی آرامش یابد، امید پیدا کند، از بُعد علمی به معلومات روز و دینی او افزوده شود، ...؛ از بُعد معنوی رشد کند، معرفتش نسبت به امامان معصوم علیهم السلام افزایش یابد و
۷. عنوان مورد نظر با مطالبات و مباحث متعدد مورد نیاز او مرتبط باشد که به بهانه یک بحث، مباحث مفید دیگر نیز بیان شود.

در این قسمت سعی داریم مراحل «پژوهش در آیات و روایات» را بیان کنیم:

مراحل پژوهش در آیات و روایات

الف. انتخاب موضوع

پس از شناخت مخاطب، انتخاب موضوع جذاب، سازگار با روحیات وی و مؤثر در رفتار او، بسیار مهم است. اینکه چه موضوعی برای مخاطب مناسب است، به توانایی مبلغ و مرتبی در شناخت نیازهای مخاطب، درک محیطِ رشد او و شناخت موضوع بستگی دارد. برخی از مبلغین توانمند، علت موققیت خود را انتخاب موضوع مناسب دانسته‌اند.

ملکهای انتخاب

دانستن برخی از معیارهای انتخاب موضوع، پیدا کردن موضوعات مفید و کاربردی را آسان‌تر می‌کند. در این عرصه می‌توان شرایط ذیل را به عنوان ملاکهای تعیین موضوع در نظر داشت:

۱. به روز باشد.

۲. مناسب با روحیات مخاطبین باشد.

- » تمیزی و نظافت
- » خدا و طبیعت
- » آفات برخی از گناهان؛ مثل غیبت، دروغ و ...
- » راهنمایی:
- » داستانهای اعتقادی در مورد خداشناسی، معاد و ...
- » دوستیها
- » روش مطالعه
- » مزاح و شوخی
- » دیبرستان:
- » رابطه دختر و پسر
- » ازدواج و محبت‌های عاقلانه
- » غرب‌شناسی
- » تکنولوژی روز آزادی
- » افسرده‌گی
- » برنامه ریزی
- » اعتماد به نفس
- » ثمرات دینداری
- » ورزش
- » هنر
- » بحث منتخب اثرگذار باشد؛ یعنی وقتی اطلاعات مخاطب در مورد موضوع انتخابی افزایش یافت، به رشد معنوی وی کمک کند.
- » از همه مهمتر موضوع منتخب، مورد سفارش آیات و روایات باشد، یا در مورد آن، آیات و روایاتی وجود داشته باشد.
- نمونه‌ها با مشورت با یکی از مبلغین زیده، لیستی از موضوعات مفید برای مقاطع درسی ابتدایی، راهنمایی و دیبرستان را تهیه کرده‌ایم:
- ابتدایی:
- » آداب معاشرت اسلامی؛ مثل سلام و احوالپرسی، احترام به والدین و بزرگ‌ترها، غذا خوردن، خوابیدن، مهمانی رفتن، همسایه‌ها، و ...
- قصص‌های قرآن
- » داستان امامان معصوم علیهم السلام
- » بازی و شادی

اخبار را بدون محکم آن پیروی نکنید که
گمراه خواهید شد».

طبیعی است که حل مشابهات به
وسیله محکمات، بدون تحقیق و پژوهش
میسر نیست. از این رو لازم است حتی
الامکان همه آیات و روایات یک موضوع
بررسی شود.

مراحل تفحص در آیات و روایات
برای جستجوی دقیق‌تر، در کاوش
خود لازم است منظم عمل کنید، از این
رو مراحل سه‌گانه زیر پیشنهاد می‌شود:

۱. در آغاز تحقیق، مطالب و مباحث
قابل توجه و مفید را لیست کنید.
۲. سپس در مورد آنها، تفحص و
تحقیق موضوعی داشته باشید؛ بدین
منظور به کتب موضوعی قرآن، نهج
البلاغه و روایات مراجعه کنید. در
صورت عدم امکان، می‌توانید با جستجو
در فهرست کتب روایی و یادداشت
عنوانین نزدیک به موضوع انتخابی به
روایات مناسب دست یابید.
۳. هنگامی که در محدوده انتخابی
خود آیات یا روایاتی را یافتید و با شیوه

ب. تفحص

در مورد موضوع منتخب خود، سعی
کنید تا می‌توانید به آیات و روایات
مرتبط دست یابید و در صورت لزوم آنها
را در فیش تحقیقاتی یادداشت نمایید.
گاهی ممکن است در مورد مطلبی
حدود ۱۰ تا ۲۰ آیه و روایت را به
دست آورید؛ وقتی تعداد آیات و
روایات یک بحث زیاد باشد، بهتر
می‌توانید آیه و روایت مناسب را
انتخاب کنید.

از سوی دیگر تحصیل مطلب
صحیح و دقیق مستلزم کاوش در همه
آیات و روایات مرتبط با بحث است.
امام رضا علیه السلام فرمودند: «إِنَّ فِي
أَخْبَارَنَا مُخْكِمًا كَمُخْكِمِ الْقُرْآنِ وَ مُتَشَابِهًا
كَمُتَشَابِهِ الْقُرْآنِ فَرُدُّوا مُتَشَابِهَنَا إِلَى مُخْكِمِهَا
وَ لَا تَتَبَيَّنُوا مُتَشَابِهَنَا دُونَ مُخْكِمِهَا فَنَظِلُوا»
در اخبار ما، محکمی همانند محکم
قرآن و مشابهی همانند مشابه قرآن
وجود دارد؛ پس مشابه روایات را به
محکم آن بازگردانید و هرگز مشابه

- * تصور محبت شهوانی دنیوی
لذت بخش تر از خودش است؛ بر عکس
محبت دینی.
- * محبت شهوانی دنیوی موقتی
است و تداوم ندارد؛ بر خلاف محبت
دینی.
- * هجوم محبت شهوانی دنیوی به
قلب با یک نگاه و فرار آن با یک تصور
است؛ یعنی متزلزل بودن این محبت
بخاطر عدم استحکام منطقی آن است؛ بر
خلاف محبت دینی که پایه‌هایش
عقلاًنه، منطقی و همراه با شناخت
صحیح است.
- * محبت شهوانی غیرشرعی دنیوی
با احساس گناه و عذابهای وجودانی
- ﴿ توضیح انواع ارتباطات دیداری،
همراه است؛ بر خلاف محبت دینی. گفتاری و ﴾
- ﴿ حرمت ارتباط همراه با لذت به
غیر نوعی که باشد. ﴾
- ﴿ تفاوت محبت هوس آسود دنیوی و
محبت عاقلاًنه دینی: * محبت هوس آسود دنیوی با آنکه
کم است، زیاد جلوه می‌کند؛ بر عکس
محبت دینی. آسیبهای روابط آزاد غیر شرعی:
- بيان آيات و روایات آشنایی اجمالی پیدا
کردید، می‌توانید دور دوم تفحص خود
را با جستجوی الفاظ نظری و هم‌خانواده
آغاز کنید.
- اگر نرم‌افزارهای رایانه‌ای آیات و
روایات را در اختیار داشته باشید، به
جستجوی شما سرعت و دقیق‌تری
می‌بخشد.
- نموفه**
می‌خواهید در دیبرستان پسرانه، در
مورد روابط دختر و پسر صحبت کنید.
۱. طبق برنامه در ابتدا باید مباحثت و
مطلوب مورد نیاز را لیست کنید.
فرض کنید مباحثت ذیل مورد انتخاب
شماست:
- ﴿ توسعه ارتباطات دیداری،
همراه باشد. ﴾
- ﴿ تفاوت محبت هوس آسود دنیوی و
محبت عاقلاًنه دینی: *
- * محبت هوس آسود دنیوی با آنکه
کم است، زیاد جلوه می‌کند؛ بر عکس
محبت دینی.

- * ناملایمات محبتی و گرایش به مسکنها و مخدّرهای غیر شرعی و آغازی دوباره در آسیبی جدید.^۱
- ۲. در مرحله بعدی به تفحص موضوعی در مورد مطالب لیست شده می پردازید.
- * بروز شکستهای متعدد؛
- * عدم موفقیت در تحصیل؛
- * نا امیدی؛
- * افسردگی؛
- * عصبی شدن؛
- * پوچ گرایی؛
- * تصورات نامطلوب و منفی از که شاید نتوانید به راحتی آیه و زندگی و دنیای اطراف،
- روایت برخی از مطالب لیست شده را پیدا کنید. این امر طبیعی است.
- که قطعاً در تحقیقات نخستین، زمان عدم اعتماد به نفس و ترس از

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

احادیث را می‌پذیرد؛ بنابراین عادت کنید، همواره هر روایتی را که شنیدید مطرح نکنید؛ بلکه اگر آن را معتبر و موثق دانستید، بیان نمایید. این عادت، روحیه و انگیزه پژوهش را در شما تقویت می‌کند به گونه‌ای که سعی می‌کنید اگر روایتی شنیدید، حتماً آن را در کتب معتبر روایی بیابید.

توجه به سند حدیث و اینکه این روایت را چه کسی نقل کرده، پیامی است که مولا و سرور جهانیان، امیر المؤمنین علیه السلام در گوش تاریخ نجوا کردۀ‌اند:

﴿إِذَا حَدَّثْتُم بِحَدِيثٍ فَأَسْنَدُوهُ إِلَى الَّذِي حَدَّثَكُمْ فَإِنْ كَانَ حَقًا فَلَكُمْ وَإِنْ كَانَ كَذبًا فَعَلَيْهِ﴾

وقتی حدیثی را بیان می‌کنید، آن را به کسی که از او شنیده‌اید، مستند و منتسب سازید؛ اگر حدیث راست و صحیح بود، [پاداشش] برای شما و گرنه [عقابش] با او خواهد بود.

۱. الكافي، ج ۱، ص ۵۲. الإسناد في الحديث: رفعه إلى فائه (مجمع).

راحت‌تر می‌توانید تحقیق کنید و زودتر پژوهش خود را به پایان برسانید.

۲. وقتی با آیات و روایات مباحث فوق آشنا شوید، کلمات «عفَّة» و «عفاف»، «شهوة»، «زينة»، «يغضضن من أبصارهن»، «يحفظن فروجهن»، «يبدين زينتهن»، «كرامة النفس»، «عزَّة النفس»، «ذلة»، «اطميان القلب»، «الستكينة»، «الوقار»، «الهم»، «الغم»، «الندامة»، و دهها کلمه دیگر را می‌یابید که می‌توانید به عنوان کلید واژه از آنها استفاده کنید و روایاتی که با الفاظ فوق، هم خانواده با متادفاتاند را با «آل» و بدون آن، همراه با ضمیر متصل و غیر آن در منابع اسلامی جستجو کنید.

ج. توثيق

توثيق سندی

اطمیان از صحت مطالب و اتفاق صدور روایت از معصوم، به هنگام بیان، حس و نیروی خاصی به شما می‌بخشد به نحوی که مخاطب نیز از این حس بهره برد، با اطمیان فرون تر و وجودانی آرام‌تر سخنان شما را گوش می‌کند و

مخالفش بود، به دور اندازید یا [در مورد آن] به ما رجوع کنید [و با اقوال و اعمال ما مقابله کنید].

امام صادق علیه السلام نیز در این باره می فرماید: «مَا لَمْ يُوَافِقْ مِنَ الْحَدِيثِ الْقُرْآنَ فَهُوَ زُخْرُفٌ»^۲ آن حدیثی که موافق قرآن نباشد، باطل است.

توثيق قلبی

از آنجا که خداوند حکیم، انسان را با فطرتی پاک آفریده و دستورات لازم برای حفظ و مصونیت این پاکی را به وسیله پیامبران و ائمه اطهار ابلاغ فرموده است، طبیعی است که رابطه عمیق بین فطرت انسان و کلام نور جلوه‌نمایی کند؛ به گونه‌ای که روایات دلشیں، زیبا و با طراوت باشد و آیات از آن بیشتر.

رسول گرامی اسلام می فرماید: «فَإِنَّ وَرَاءَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَدِيثِ آلِ مُحَمَّدٍ فَلَا تَأْتِ لَهُ قُلُوبُكُمْ وَعَرْفَتُمُوهُ فَاقْبِلُوهُ وَمَا اشْمَأْتُنَّ

در این راستا اگر با رجال و راویان حدیث آشنایی داشته باشد، اتقان تحقیقات بیشتر می شود.

توثيق محتوایی

قرآن، کتاب خدا و روایات، سخن پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه هدی علیهم السلام است که با علم الهی دانسته و ابلاغ شده است؛ یعنی سرچشمه آیات و روایات یک چیز است. یکی بدون واسطه و دیگری با واسطه به علم لا یتناهی خداوند حکیم بر می گردد؛ پس ارتباط بین آنها باید از لحاظ منطقی و محتوایی یکی باشد.

از پیامبر اسلام و ائمه اطهار علیهم السلام این روایت به چشم می خورد که: «إِذَا جَاءَكُمْ مِنَا حَدِيثٌ فَاعْرُضُوهُ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ فَمَا وَافَقَ كِتَابَ اللَّهِ فَخُذُوهُ وَمَا خَالَهُ فَاضْرِبُوهُ أَوْ رُدُّوهُ عَلَيْنَا»^۱ هنگامی که حدیثی از ما به شما رسید، آن را بر کتاب خدا عرضه کنید؛ پس آنچه موافق آن بود، بگیرید [و عمل کنید] و آنچه

۲. الكافي، ج ۱، ص ۶۹. الزُّخْرُفُ: الزُّبْنَةُ، سُمِّيَّ كل زينة زُخْرُفًا ثم شبَّهَ كُلُّ مُؤْمَنٍ مُزَوَّدٍ به. (الآن) الزُّخْرُفُ: أي باطل مزین (مجمع).

۱. تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۲۷۵، باب ۲۵.
المعارضة: المقابلة (مجمع).

توصیه‌هایی در مورد ترجمه

برای دست یافتن به ترجمه صحیح
چند مطلب و نکته کاربردی را بیان
می‌کنیم:

که یک کلمه عربی ممکن است با
یک حرف، مثل «فی» معنای خاصی
داشته باشد و همین کلمه با حرف «عن»
معنای دیگری؛ مثل فعل «رَغِبَ» که
«رَغِبَ فِي الشَّيْءِ» با «رَغِبَ عَنِ الشَّيْءِ»
دو معنای متضاد دارند؛ پس در
جستجوی لغات و معنا کردن آن، در
حروف، مفاعیل و ... دقت کنید.

که اکثر لغات را در لغتنامه ملاحظه
نمایید و به آنچه به ذهستان متبار
می‌شود، اکفا نکنید تا احتمال خطأ را
کاهش دهید؛ مثلاً به نظر شما کلمة
«قَهْرَمَانَةٌ» در این حدیث معروف
امیرالمؤمنین علیه السلام به چه
معناست؟ «فَإِنَّ الْمَرْأَةَ رَبِيعَانَةٌ وَلَيْسَتْ

بِقَهْرَمَانَةٍ»^۲

این کلمه بسیار آشنا و آسان در عربی
به معنای «مدیر، رئیس و وکیل» است.

منْهُ قُلُوبُكُمْ وَ أَنْكَرْتُمُوهُ فَرَدُوْهُ إِلَى اللَّهِ وَ
إِلَى الرَّسُولِ وَ إِلَى الْعَالَمِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ؛
آنچه از حدیث آل محمد علیهم
السلام بر شما وارد شد، اگر قلبها یتان
برای آن نرم شد و [از روی فطرت] آن
را شناختید، قبولش نمایید؛ اما اگر
دلها یتان از آن مشمیز شد و برای شما
ناآشنا بود، به خدا و رسول و عالمی از
آل محمد صلی الله علیه و آلہ و سلم
رجوعش دهید.»

د. ترجمه صحیح

از آنجا که کتاب خدا و گفتار امامان
معصوم علیهم السلام با علم الهی گره
خورده، بسیار دقیق و حساب شده
است، از این رو باید در ترجمه نیز
دقیق زیادی صورت گیرد تا این سخنان
گرانمایه کج فهمیده و فهمانده نشود.

۱. الكافی، ج ۱، ص ۴۰۱: اشمارز الجل اشمارزا.
القبض (جمع)، الشُّنَزُ: نفور النفس من الشيء تكرهه
(لسان)، الرَّدُّ: عن اميرالمؤمنین علیه السلام: قالَ رَدُّ إِلَى
اللَّهِ الْأَكْلُ بِمَحْكُمِ كِتَابِهِ وَ الرَّدُّ إِلَى الرَّسُولِ الْأَكْلُ بِسُلْطَانِ
الجَامِعَةِ غَيْرِ المُفْرَقَةِ (مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۱۶۴)

که برای ترجمه دقیق به تجزیه و ترکیب صحیح نیز نیاز دارید. اینجاست که به فواید علم صرف و نحو، معانی و بیان و ... بیش از پیش پی خواهید برداشت. مراجعه به این کتب خاک خورده، موجب زنده شدن خاطرات اوایل طلبگی می‌شود.

گهه گویایی و وضع ترجمه فراموش نشود؛ یعنی به گونه‌ای نباشد که ترجمه شما نیاز به ترجمه دیگری داشته باشد. گاهی عبارات عربی را تحت اللفظی معنا می‌کنیم که برای مخاطبِ عوام یا نوجوان و جوان قابل فهم نیست یا در ترجمه، عبارات عربی زیادی به کار می‌بریم به گونه‌ای که شنونده شک می‌کند ما روایت را دوباره خواندیم یا ترجمه اش را مطرح کردیم.

مولاي متقيان، على عليه السلام
من فرماده: «أَحْسَنُ الْكَلَامَ مَا لَأَتَمْجِهُ الْأَذَانُ
وَلَا يَتَعْبُ فَهْمَةُ الْأَفْهَامُ»^١ بهترین سخن آن

در لسان العرب ألمده است: «فهرم:
الْقَهْرَمَانُ هُوَ الْمُسِنِطُ الْحَقِيقِيُّ عَلَى مَنْ
أَخْتَى يَدَهُ»

صاحب مجمع البحرين نيز ذيل همين
حدث شريف، «فهرمانة» را این گونه
معنا می کند: **الْقَهْرَمَانُ: الَّذِي إِلَيْهِ الْحُكْمُ**
بِالْأُمُورِ كَالخازن و الوكيل العاشر لـما
تَحْتَ يَدِهِ، وَ الْقَائِمُ بِأُمُورِ الرَّجُلِ.

که علاوه بر یافتن معانی لغات و
دقت در کلمه کلمه آیات و روایات، باید
به ترکیب و چگونگی جمله بندی نیز
دقت کند.

شاید تجربه کرده باشد که فهم کتاب رسائل یا مکاسب در ابتدا که با ترکیب و شیوه بحث شیخ اعظم رحمه الله آشنا نیستید، سخت است؛ اما به مرور، جملات این کتب را بهتر می‌فهمید؛ به همین دلیل حواشی و یادداشت‌های شما در اوایل کتاب بیشتر از اواخر آن است.

در ترجمه نیز با مانوس شدن با سیر
گفتاری و شیوه کلامی آیات و روایات
به مرور زمان، ترکیب جملات را بهتر
درک خواهید کرد.

نیز نیاز دارید؛ این بدین علت است که از طرفی امام باقر علیه السلام معرفت را این گونه تعریف کرده‌اند که: «فَإِنَّ
الْمَغْرَفَةَ هِيَ الدُّرَائِيةُ لِلرُّوَايَةِ وَ بِالدُّرَائِياتِ
لِلرُّوَايَاتِ يَعْلُو الْمَؤْمِنُ إِلَى أَفْضَى دَرَجَاتِ
الْإِيمَانِ»^۱ معرفت، فهم روایت است و با درک و فهم روایات است که مؤمن به بلندترین درجات ایمان نانل

«می‌گردد».

واز سوی دیگر امام رضا علیه السلام در فهم روایات، وظيفة ما را این دانسته‌اند که: «عَلَيْنَا إِلْقَاءُ الْأَصْوُلِ وَ
عَلَيْكُمُ التَّفْرِيعُ»^۲؛ بیان اصول [مطلوب بیشی و ارزشی] بر ماست و به دست آوردن فرعیات [و مصاديق آنها]، وظيفة شمامست.

اجرای این دو فرمان، تفکر و کاوشن را برای نیل به معرفت حقیقی و تحصیل

است که گوشها آن را [بیرون] نیاندازند و فهمش، ذهنها را خسته نکند.»

یا در جای دیگر می‌فرماید: «أَخْسَنُ
الْكَلَامِ مَا زَانَهُ حُسْنُ النُّظَامِ وَ فَهْمَةُ الْخَاصِّ
وَالْعَامِ»^۳ بهترین کلام آنست که زیبایی ترکیبیش آن را زیست داده و برای خاص و عام قابل فهم باشد.»

که نظم کلمات، زیبایی جملات و حسن ترکیب در آیات و روایات مشهود است؛ گوشها را نوازش می‌دهد، چشمها را نورانی می‌سازد و دلها را به سوی خود می‌کشاند. سعی کنید ترجمه نیز از این زیتها بهره‌ای برده باشد.

که ترجمة خود را نزد آگاهان لغت و علمای فن ببرید و علاوه بر اطمینان از ترجمه، کارآزمایی داشته باشید.

که مراجعه به ترجمه‌های قوی، شما را در این امر یاری می‌کند.

هـ. تفکر

برای فهم بهتر و القای صحیح به مخاطب، علاوه بر تحقیق و گردآوری آیات و روایات به تفکر، بحث و گفتگو

۱. بحار الأنوار، ج ۱، ص ۱۰۶، باب ۳. دریة و دریانا و دریانه غلمة (لسان).

۲. سائل الشيعة، ج ۲۷، ص ۶۲، باب ۶. التفريع: معناه بحسب التبادر، أی و يلزمكم أن تفروعوا عليهما لوازمهما و ما يتعلّق بها (مجمع).

۳. غر الحكم، ص ۲۱۰، حدیث ۴۰۴۶.

می شود که این خود بزرگترین دغدغه
پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم

است: «أَكْثَرُ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي مِنْ
بَعْدِي رَجُلٌ يَتَأوَّلُ الْقُرْآنَ يَضْعُفُهُ عَلَى غَيْرِ
مَوْاضِعِهِ»^۱ پس از رحلتم، بیشترین بیم من
بر امتم از این است که شخصی قرآن را
تاویل کرده و آن را در غیر جایگاه هایش

قرار دهد [و جابجا و اشتباه تفسیر کند].

که تفسیر به رأی و بدون علم و
آگاهی از قرآن موجبات عذاب اخروی را
فراهم می کند.

در عوالمی اللالی از نبی مکرم نقل
شده است که فرمودند: «مَنْ قَالَ فِي
الْقُرْآنِ بِرَأْيِهِ أَوْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَلَيَتَبَوَّأْ مَقْعِدَةً مِنَ
النَّارِ»^۲ کسی که قرآن را به رأی خود یا
بدون علم تفسیر کند، پس باید
نشیمنگاهش را از آتش قرار دهد.

که سوء برداشت باعث ایجاد
تناقضات و تضادها در سخنان ما خواهد

فرعیات یک مطلب و مصاديق روز آن،
ضروری می سازد.

و، برداشت منطقی

در آغاز غیبت کبری، کوشش
محاذین و علماء در حفظ قرآن و
روايات، بر مصونیت از تغییر و تحریف
متمرکز بود و در این راه سختیهای زیادی
را به جان خریدند.

امروزه، با توجه به گسترش ارتباطات
و صنعت چاپ و استفاده از آن در چاپ
قرآن و کتب روایی، خطر تحریف لفظی
بسیار کم است؛ آنچه اسلام ناب را
تهدید می کند، تحریف معنایی قرآن و
روايات است.

مبلغین و مریبان باید با پرهیز از
تحلیل سلیقه‌ای، منطقی کردن نکته
گیریها، مطالعه کتب علمای برجسته،
مشورت با صاحب نظران حوزه و در
صورت لزوم گفتگو با اساتید دانشگاه و
... سعی کنند، صحبت برداشتها و دقت
تحلیلها را افزایش داده، خدای ناکرده
دچار سوء برداشت نشوند؛ زیرا:

که سوء برداشت موجب انحراف
معنایی و به دست آمدن مطالب نادرست

۱. منیه المرید، ص ۳۶۹.

۲. مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۳۳۷، باب ۱۳.

تَبَوَّأَهُ: أَصْلَحَهُ وَهَيَّأَهُ (لسان)، فَلَيَتَبَوَّأْ مَقْعِدَهُ مِنَ النَّارِ:
ای لیزل منزله منها، او لیهی منزله منها.

شمرده به خود اجازه دهنده که با اندک تأملی و کم ترین مناسبتی از آیات و روایات نکته‌گیری کنند؛ در حالی که این کار، یک امر تخصصی است؛ مانند شخص بیماری که خود در صدد درمان بر می‌آید و خود را از دکتر بی‌نیاز می‌داند، در حالی که علم کافی را ندارد.

چند نمونه از سوء بوداشت

اگر از آیه شریفه **﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُفَاثُ النَّاسُ وَ فِيهِ يَغْصُرُونَ﴾**^۳ «سپس بعد از آن سالی فرا رسید که به مردم در آن سال باران فراوان می‌رسد و در آن سال، مردم عصاره [میوه‌ها و دانه‌های روغنی را] می‌گیرند.» این نکته را به دست آوریم که «مردم را به آینده امیدوار کنیم تا بتوانند سختیها را تحمل کنند»، برداشت صحیح از آیه نداشته‌ایم؛ چون آیه کریمه نمی‌خواهد این مطلب را بیان کند؛ هر چند که سخن ما درست است.

شد و به مرور زمان اطمینان عمومی از گفته‌های ما سلب می‌شود. مولای مؤمنان، علی علیه اسلام می‌فرماید: «شَرُّ الْقَوْلِ مَا نَقَضَ بَعْضُهُ بَعْضًا^۱؛ بدترین سخن، آنست که بعضی از آن بعضی دیگر را نقض کند.»

که در صورتی که سوء بوداشت موجب استنباط مطلب نادرستی هم نشود، باز آثار منفی در پی خواهد داشت؛ مثلاً با این روش به مخاطب خود سطحی بودن نکته‌گیری، ساده و غیر تخصصی بودن برداشت از قرآن و روایات را القا کرده‌اید.

پیامبر اسلام فرمودند: «مَنْ فَسَرَ الْقُرْآنَ بِرِأْيِهِ فَأَصَابَ الْحَقَّ فَقَدْ أَخْطَأَ»^۲ کسی که قرآن را تفسیر به رأی کند، هر چند با حق برخورد کرده باشد، باز خطأ کرده است.

که از آنجا که شما الگوی استفاده از آیه و روایت هستید، ممکن است برخی از مخاطبین امر تفسیر را سبک و آسان

۱. غرر الحكم، ص ۲۱۲، حدیث ۴۱۲۹.

۲. وسائل الشیعه، ج ۲۷، ص ۲۰۵، باب ۱۳.

ممکن است مخاطب که چنین تفسیری از قرآن و روایات را می‌شنود از خود پرسد: چرا در آیات و روایات دیگر که محترمات را بیان می‌کند، پس از بیان راه منفی، مطلبی از راههای مثبت ذکر نشده است؟! هر چند ممکن است راه مثبت در آیه یا روایت دیگری بیان شده باشد، اما با برداشت فوق از آیه، این سؤال ذهن اکثر عوام را به خود مشغول خواهد کرد.

نکاتی در مورد تصحیح برداشت
برای به دست آمدن برداشت‌های منطقی و صحیح نکاتی لازم الاجراست: که با تصحیح فکر و منطق گفتار سعی کنید رابطه منطقی و صحیحی بین نکات به دست آمده و آیات و روایات برقرار کنید؛ در خصوص این کار، فکر، مشورت، مطالعه و بحث داشته باشید. که جملات قبلی و بعدی آیات و روایات در نکته برداری و تحلیل اثر بسزایی دارد؛ پس سعی کنید آیات و روایات را با جملات هم‌جوار ترجمه کرده، از آنها برداشت نمایید؛ مثلاً اگر این حدیث دقیق و روانشناختی امام علی

یا از آیه ﴿وَ شَرَوْهُ بِشَنِّ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾^۱ (او (یوسف) را به قیمت ارزان؛ مقدار محدودی درهم، فروختند.)، این پیام که «مالی که آسان به دست می‌آید، آسان نیز از دست می‌رود؛ چون یوسف را آسان به دست آوردنده، ارزان فروختند»، استفاده نمی‌شود. گرچه واقعه‌ای که در آیه ذکر شده با مطلب مذکور مطابقت دارد؛ اما نمی‌توان به عنوان نکته برداشتی قلمداد کرد.

یا این سخن که «در کنار راههای منفی، راه مثبت را جایگزین کنیم.» کاملاً درست و صحیح است؛ اما از آیه شریفه ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مَلَةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ وَ أَتَبَعْتُ مَلَةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ﴾^۲ (من آیین قومی که به خدا ایمان ندارند و به آخرت کافرنده را ترک کردم و از آیین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی کردم.)، چنین امری استنباط نمی‌شود؛ بله، آیه یکی از مصادیق این مطلب است.

۱. یوسف / ۲۰

۲. یوسف / ۳۷ و ۳۸

که پس از جنگ جمل است، تحلیل کنید
بهتر در فهم عبارات آن موفق خواهد شد.
که پس از اطمینان از صحت و دقت
برداشتهای خود، خوب است به مخاطب
منطقی بودن برداشت را بفهمانید تا هم
اطمینان او افزایش یابد و هم با شیوه‌های
صحیح و تخصصی بودن این امر به طور
اجمالی آشنا شود.

که برخی از نکته‌ها که در «ترجمه
صحیح» متذکر شدیم، در این قسمت نیز
مشکل‌گشا خواهد بود و بر اتفاقان کار
می‌افزایید؛ مثل: ترجمه دقیق لغات، توجه
به ترکیب کلمات در جمله، تجزیه و
ترکیب جملات، مراجعه به صاحب‌نظران
و اندیشمندان دین.

ز. چینش آیات و روایات
هر چه دقت انتخاب بیشتر و تطابق
بحث با آیه و روایت دقیق‌تر باشد،
اثرگذاری بر مخاطب نیز افزایش می‌یابد.
برای اینکه میزان دقت بیشتر شود، نکات
زیر را همواره در نظر داشته باشید:
که پس از جستجو در آیات و روایات
پیرامون موضوع انتخابی و یادداشت کردن
متون دلخواه، فیشهای خود را در مقابل

علیه السلام که فرمودند: «وَإِنْ أَمْرَنُكُمْ
بِالْمَعْرُوفِ فَعَالْفُوهُنَّ؛^۱ اگر زنان، شما را
به کار شایسته امر کردند، با آنها مخالفت
کنید.» بدون در نظر گرفتن جملة بعدی
که فرمودند: «كَيْ لَا يَطْمَعُنَّ مِنْكُمْ فِي
الْمُنْكَرِ؟^۲ تا به شما در کارهای نادرست
طبع نکنند.»، مورد استفاده قرار گیرد،
قطعاً برداشتهای ناقصی را به دنبال
خواهد داشت.

که باید بدانید که آیه یا حدیث مورد
نظر، چه زمانی، به چه کسی و در چه محیط
و جامعه‌ای صادر شده است. به گفته دیگر،
افتضاهای زمانی و مکانی را مد نظر داشته،
در شناخت جامعه، مخاطب خاص و عام آیه
یا روایت و زمان صدور آنها کوشایشید.

این امر یاور ذهن و کمک کننده فکران
خواهد بود؛ مثلاً این گفتار امیر المؤمنین
علیه السلام که فرمودند: «أَتَقُوا شَرَارَ النِّسَاءِ
وَكُوُنُوا مِنْ خِيَارِهِنَّ عَلَى حَذْرٍ؟^۳ از زنان
شر بپرهیزید و از خوبان آنها بر حذر باشید.»
را اگر با توجه به زمان خطبه حضرت امیر

۱. الکافی، ج ۵، ص ۵۱۷.

۲. همان.

۳. همان.

هستی و عملارعایت می‌کنی؟ اگر عامل بودی خدا را سپاس گوی و گزنه حداقل استغفار کن و از خداوند توفیق روزافروزن بخواه، نیت را خالص نما، توکل بر خدا و توصل به آل طه علیهم السلام را فراموش نکن، سپس به کلاس یا منبر برو.»

چه زیباست لحظاتی از عمر خود را به محاسبه نفس پردازیم، قبل از آنکه موعد محاسبه برسد؛ زیرا در آن هنگام دیگر فرصت استغفار و طلب توفیق روزافروزن را نخواهیم داشت.

مولای متقیان، علی علیه السلام
می‌فرمایید:

«منْ حَاسِبَ نَفْسَهُ وَقَنَّ عَلَى عَيْوِيهِ وَ
أَحَاطَ بِذُنُوبِهِ وَأَسْتَقَالَ الذُّنُوبَ وَأَضْلَعَ
الْعَيْوِبِ؛^۱ کسی که نفس خود را محاسبه کند، بر عیوبش آگاه و بر گناهانش مسلط می‌شود، [از این رو] گناهان را از بین می‌برد و عیوبها را اصلاح می‌کند.»

این کار علاوه بر رشد فکری، رفتاری و معنوی مرئی، اثرات عمیق خود را بر متریبان خواهد داشت. ان شاء الله.
ادامه دارد... .

چشمانتان قرار دهید و سعی کنید بهترین آیات و روایات و مناسب‌ترین آنها با موضوع را انتخاب کنید و در سیر بحثی خود بگنجانید.

کله همیشه تلاشتان بر این باشد که سیر بحثتان را طبق آیات و روایات بدست آمده قرار دهید. کار سختی نیست، با تأمل و تفکر می‌توانید ارتباط بین آیات و روایات را به دست آورده، سیر بحث را ترسیم نمایید.

کله تناسب آیه و روایت با میزان فهم مخاطب را فراموش نکنید؛ شناخت صحیح مخاطب، شما را در انتخاب بهتر و مناسب‌تر یاری می‌کند.

کله در انتخاب، تنظیم و چیش مطالب، شناخت جامعه و محیط را نیز در نظر بگیرید. توضیح مختصراً در این باره خواهد آمد.

محاسبه نفس

وقتی برای اولین بار، قصد سفر تبلیغی داشتم، نزد یکی از موققین حوزه رفتم و از وی درخواست موقعه و نصیحت کردم. ایشان فرمودند:

«بعد از تنظیم مباحث و نکته‌ها و قبل از منبر یا کلاس، زمانی را برای محاسبه نفس خود قرار بده و بیاندیش که مطالبی که می‌خواهی بگویی، آیا خود به آن واقف

۱. مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۱۵۴، باب ۹۵